

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 25. októbra 2011 v trestnej veci proti obvinenej **D. S.**, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. o dovolaní obvinenej podanom prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. G. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 22. februára 2011, sp. zn. 5 To 3/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej **D. S.**
o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo 4. októbra 2010, sp. zn. 8 T 133/2009, bola obvinená **D. S.** uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 23. februára 2007 v K. na ul. T., v sídle spoločnosti R., s. r. o., previedla obchodný podiel uvedenej spoločnosti vo výške 70 % na Ing. A. M., teda podiel na základnom imaní o výške 140.000,- Sk (4.647,15 Eur), hoci dňa 24. januára 2007 prevzala upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré jej zakazovalo nakladať so svojím majetkom, čím spôsobila poškodenej Ing. A. M. škodu vo výške 140.000,- Sk (4.647,15 Eur).

Za to jej bol podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenej povinnosť, aby poškodenej Ing. A. M., nar. X., bytom B., nahradila škodu spôsobenú trestným činom vo výške 4 647, 15 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodenú Ing. A. M., nar. X., bytom B., so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvinenej proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. februára 2011, sp. zn. 5 To 3/2011, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podala obvinená D. S. písomným podaním **z 20. apríla 2011** (doručenom súdu prvého stupňa 19. mája 2011) **prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. G. Č. dovolanie.**

Dovolateľka sa ním domáhala zrušenia uznesenia Krajského súdu v Košiciach s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázala na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pochybenie okresného, ako aj krajského súdu vidí v tom, že v konaní obvinenej D. S. obidva sudy vzhľadli naplnenie subjektívnych a objektívnych znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, čo odôvodnili tým, že nakladala s obchodným podielom obchodnej spoločnosti v čase, keď mala súdnym exekútorom doručené Upovedomenie o začatí exekúcie z 22. januára 2007, sp. zn. EX 3438/06-6 (prevzaté 24. januára 2007), v ktorom jej zakázal odo dňa doručenia tohto upovedomenia nakladať so svojím majetkom. Výrok rozhodnutia

Okresného súdu Košice II, ako aj výrok rozhodnutia odvolacieho súdu neodpovedá základným predpokladom pre hodnotenie konania obvinenej vo vzťahu k následku ako vzniku trestnoprávneho vzťahu, pretože nezohľadnili skutočnosti majúce relevanciu v exekučnom konaní, a to aj napriek tomu, že obsahom spisového materiálu boli všetky významné tvrdenia a listinné dôkazy, ktoré pri správnom zhodnotení dôkazov nevyhnutne museli viesť k iným skutkovým záverom, k akým po vyhodnotení dôkazov dospeli konajúce súdy.

Ďalej uviedla, že majetok, ktorý bol spísaný pri prevode obchodného podielu a ktorý podliehal exekúcii bol inventárom, pričom súčasťou tohto majetku nemohli byť iné majetkové hodnoty oceníteľné peniazmi len preto, že tento, ako konštatuje aj odvolací súd, bol spísaný pri prevode obchodného podielu. Inventár bol spísaný súdnym exekútorom 13. februára 2007, zmluva o prevode obchodného podielu bola z 23. februára 2007 a príkaz na začatie exekúcie postihnutím obchodného podielu, kedy nastávajú účinky, že s obchodným podielom nemožno nakladať, bol z 9. októbra 2007 a prevzatý spoločníkom a doručený do spoločnosti 12. októbra 2007. Nemožno preto súhlasiť s konštatovaním Krajského súdu v Košiciach, že na veci nič nemení skutočnosť, že k prevodu obchodného podielu došlo skôr, ako bol daný exekučný príkaz zabezpečením obchodného podielu, nakoľko bol 13. februára 2007 súdnym exekútorom uskutočnený súpis hnutelných vecí podliehajúcich exekúcii za prítomnosti obvinenej D. S., upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie z 13. februára 2007 jej bol ako povinnej uložený zákaz nakladať s majetkom spol. R. k 23. februáru 2007, kedy bol obvinenou prevedený obchodný podiel spoločnosti vo výške 70 % na Ing. A. M., ktorý odvolací súd považoval za nepochybne preukázaný.

Poukázala na to, že uznesenie odvolacieho súdu je nedôvodné, zmätočné, protizákonné a súd nesprávnym vyhodnotením dôkazov a všetkých zabezpečených dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo malo za následok nedôvodnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, nesprávne ustálil skutkový stav o objektivizácii protiprávneho konania s ohľadom na všetky zabezpečené listinné materiály a prijal tak záver, že obvinená konala ako plne trestne zodpovedná osoba a svojím konaním naplnila pojmové znaky trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. po objektívnej a subjektívnej stránke. To ale odporuje zákonným predpokladom naplnenia znakov uvedeného trestného činu, ktorý vyžaduje úmyselné uvedenie iného do omylu s cieľom získať majetkový prospech ako špecifický

úmysel, čo však v intenciách tohto ustanovenia nebolo možné konštatovať. Preto bolo možné jednoznačne a nespochybniteľne vyvodiť záver, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby obvinená D. S. svojím konaním naplnila znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu. Rozhodnutie založené na domnienkach je nielen protizákonné, ale aj protiústavné.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvinenej na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Košice II a splnomocnencovi poškodeného JUDr. F. S..

Prokurátor okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s obsahom rozhodnutí ako prvostupňového, tak aj odvolacieho súdu, a predmetné dovolanie považuje za nedôvodné.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho

prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinstančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahradzuje riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Skutkové zistenia a preskúmavanie ich správnosti je vecou prvostupňového a odvolacieho súdneho konania, nie konania o dovolaní, pretože dovolací súd ex lege nemá právo skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku a tento meniť.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu je teda vylúčené uplatňovanie námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov. Vo vzťahu k zistenému skutku možno namietat' iba to, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin, resp. že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu.

Najvyšší súd vychádza z toho, že tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, ktorým je dovolací súd viazaný, prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva. Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol

obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie teda je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie citovaného dovolacieho dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bola obvinená právoplatne uznaná za vinnú a jej konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva, nakoľko skúmal, či zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný a či nedošlo k porušeniu iných ustanovení trestnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.).

K dovolacej námietke obvinenej, že trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vyžaduje úmyselné uvedenie iného do omylu s cieľom získať majetkový prospech ako špecifický úmysel dovolací súd uvádza, že obvinená D. S. svojím konaním uviedla poškodenú Ing. A. M. do omylu tým, že predstierala okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci. Obvinená uzatvorila 23. februára 2007 (po doručení upovedomenia o začatí exekúcie 24. januára 2007, obsahom ktorého bola aj všeobecná klauzula o zákaze nakladania s majetkom, ktorý podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) podlieha exekúcii) s poškodenou Ing. A. M. zmluvu o prevode obchodného podielu podľa §115 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom predstierala skutočnosť, že bola oprávnená disponovať svojím majetkom (obchodným podielom), napriek tomu, že vedela o výslovnom zákaze nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, v dôsledku čoho tak získala majetkový prospech.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol, a preto vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková